

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **F. H.**, zastoupený Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Hládkov 701/4, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2021, č. j. 13 Az 39/2020 – 41, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 7. 2020 č. j. OAM-236/ZA-ZA11-VL16-2020, bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „*zákon o azylu*“), a řízení bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“), který ji rozsudkem ze dne 27. 10. 2021, č. j. 13 Az 39/2020 – 41, jako nedůvodnou zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“).

[3] Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje tím, že mu hrozí vážná újma spočívající v reálném nebezpečí návratu do země původu; toto tvrzení blíže nerozvádí. Ve zbylé části podání stěžovatel cituje z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 Azs 131/2016 - 24, v němž se soud zabýval právě důvodností odkladného účinku v případě kasační stížnosti směřující proti rozhodnutí žalovaného o zastavení azylového řízení, jehož následkem má být nutnost vycestování žadatele o mezinárodní ochranu do země jeho původu. Je přesvědčen, že není důvodu se od výše uvedené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu odchýlit. Nakonec stěžovatel uvádí, že v důsledku nepřiznání odkladného účinku by mu hrozila bezprostřední a

nenahraditelná újma, přičemž by se přiznání odkladného účinku nedotklo práv třetích osob a nebylo by v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Uvádí, že stěžovatel nedostál své povinnosti uvést, v čem konkrétně spočívá hrozba vážné újmy, stejně tak neprokázal tvrzenou újmu; podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto nejsou splněny.

[5] Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (resp. městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Podle citovaného ustanovení soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti (§ 107 s. ř. s.).

[7] Je třeba upozornit, že řízení o kasační stížnosti je charakterizováno přísnou dispoziční zásadou. To znamená, že soud je při posuzování důvodnosti návrhu oprávněn vycházet pouze z důvodů, které účastník ve svém návrhu uvede. Není úkolem ani oprávněním soudu za účastníka dohledávat či domýšlet konkrétní okolnosti a důvody, které by měly svědčit jeho požadavku. To platí i pro návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Z výše uvedeného plyne, že návrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a doložen konkrétními důkazy, protože navrhovatel nese jak břemeno tvrzení, tak břemeno důkazní. K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti odkladný účinek přiznat, proto musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, v čem konkrétně tato újma spočívá a jaký je její rozsah. Na podporu svých tvrzení pak stěžovatel musí navrhnout provedení odpovídajících důkazů (viz například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32; citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). Stěžovatel v odůvodnění svého návrhu musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[9] Stěžovatel ve svém návrhu toliko bez bližšího odůvodnění uvedl, že mu hrozí vážná újma v podobě návratu do země původu, a k prokázání tvrzené skutečnosti nedoložil

pokračování

žádné důkazy. Dále jen obsáhle citoval z usnesení kasačního soudu č. j. 2 Azs 131/2016 – 24, aniž by jakkoli vysvětlil, proč by mělo být na jeho případ příléhavé.

[10] Stěžovatelem uvedené okolnosti podle kasačního soudu bez bližšího zdůvodnění nepředstavují výjimečný a mimořádný důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jinak řečeno, takto obecné a ničím nepodložené tvrzení nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Za tvrzení a prokázání hrozící vážné újmy nelze považovat ani odkaz na usnesení č. j. 2 Azs 131/2016 – 24. V citovaném rozhodnutí nadto Nejvyšší správní rozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatele, vůči kterému již bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění a řízení o udělení mezinárodní ochrany představovalo překážku výkonu tohoto rozhodnutí. V nyní projednávaném případě však stěžovatel nic takového netvrdil, ani nedoložil (například přiložením rozhodnutí o správním vyhoštění). Není úlohou tohoto soudu, aby argumentaci za stěžovatele domýšlel, neboť to byl právě on, kdo byl povinen řádně specifikovat, jaká konkrétní újma mu v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí hrozí a svá tvrzení odpovídajícím způsobem doložit. To se však nestalo.

[11] Z důvodů výše vyložených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tímto rozhodnutím se nikterak nepředjímá podoba budoucího rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. ledna 2022

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu